

MERCAT DE LES FLORS
CASA DE LA DANSA

OTRA DANZA

RITO. Asun Noales i Susana Guerrero
DA CAPO

Temporada 2018-19

RITO: 17 de gener a les 20 h. HALL. Preu 16 €

DA CAPO: Del 18 al 20 de gener a les 20 h /dg 18 h). Sala MAC. Preu 16 €

Rito

Rito es una instalación bailada que nace de una visión sincrética de la danza y el arte contemporáneo que tomando las ofrendas a los dioses en las culturas antiguas - principalmente la Grecia clásica y la cultura mixteca- y la relación de las vanguardias en la danza durante el s. XX con la mitología, conforma una pieza de danza que se produce dentro de una obra de arte en un mismo espacio y tiempo y como un único dispositivo. Una, la danza: efímera, orgánica, inasible, viva. La otra, la obra escultórica: cosificada, ritual, circular, simbólica; que la cerca y la desvela, impidiendo a la vez que sea tocada, maculada o dañada.

Francisco Sarabia Marchirán

Rito és la litúrgia que sorgeix de la simbiosi creadora de Guerrero i Noales. És la celebració d'un mite, d'una història fabulosa que ens explica, sense paraules, aspectes de la condició humana i de les forces de la natura. El caràcter simbòlic d'aquesta producció artística complexa agafa forma a través del cos, l'escultura, la llum i el so, fent servir com a aglutinant i mitjà la coreografia i la instal·lació.

El resultat és un espectacle que es percep pels cinc sentits, però que, a més a més, mou ressorts cognitius que ens fan projectar-nos sobre el relat i emocionar-nos.

Tatiana Sentamans

Rito és la repetició del culte ancestral a Eros i Tànatos, a les pulsions de vida i mort i al seu cicle. La seva estructura en tres moviments -cridada, ofrena i catarsi-, es desencadena amb un so de campanes que ens convoca al lloc de la cerimònia. En ell, una ofrena de cent caps de jaguars blancs defineix un cercle, forma geomètrica sagrada en totes les tradicions, sense principi i sense final, etern i infinit.

A l'interior de l'altar, dos cossos jeuen estesos amb la cara cap avall. Estan units per la boca, succionats l'un cap a l'altre i coberts per la mateixa matèria divina de la qual estan fets els jaguars que els vetllen.

La sorra és un tapis de lluita grecoromana. Els ballarins són els cossos mítics de l'heroi i de la heroïna, són l'encarnació de la proesa física, de allò atlètic però també de la vulnerabilitat.

Després del ritu abandonem el santuari, però alguna cosa ha canviat: ja no som els mateixos.

“Rito es de qualsevol manera un instant en el qual res no succeeix i en el qual, per tant, té lloc absolutament tot.”

Pablo Bujalance

“El muntatge artístic va néixer d'una visió conjunta de la mateixa dansa amb l'art contemporani”.

Borja Campoy

Fitxa artística

Direcció Asun Noales, Susana Guerrero

Coreografia i interpretació AsunNoales, Sebastián Rowinsk

Instal·lació Susana Guerrero

Música Diversos autors

Fotografia Germán Antón

Vídeo Germán Antón, SUICA films

Disseny gràfic Los Machos, Susana Guerrero

Assessoria musical i documentació Francisco Sarabia Marchirán

Edició sonora Eurotrack Estudio

Comunicació La cultura portátil

Producció OtraDanza, Susana Guerrero

Producció executiva Amadeo Vañó

Distribució Amadeo Vañó-Cámara Blanca, Gertrud Gómez-Santamaca, Tatiana Sentamans

ASUN NOALES

Creadora, intèrpret i directora d'OtraDanza.

Asun Noales forma part del paisatge de l'escena contemporània actual. Llicenciada en Coreografia i tècniques de la interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, presenta una notable trajectòria com a intèrpret i coreògrafa. La seva carrera com a ballarina l'ha desenvolupat en companyies com el Ballet Contemporani de Barcelona (BCB), Àngels Margarit / cia Mudances, Rick Merrill & friends, Vicente Sáez, Tanz Forum Koln-Jochen Ulrich (Alemanya), Centre Coreogràfic de la Comunitat Valenciana o Les petits endroits du corps – Santiago Sempere.

El 2007 crea OtraDanza, unint un equipo artístic que suma qualitat als seus treballs, i ofereix un segell diferenciador al seu llenguatge coreogràfic. Les seves peces són eclèctiques, artesanals y cuidades fins al mínim detall. Han girat extensament a nivell nacional i internacional; Noales ha actuat a espais i festivals referents de la dansa, com el Mercat de les Flors o Madrid en Danza, i s'ha presentat a països com Alemanya, Itàlia, Argentina, Perú, Xile, Nicaragua, Corea, El Salvador, Costa Rica, Argentina, EE.UU., Polònia, Hongria, etc.

Els seus treballs han estat finalistes i premiat a festivals i certàmens nacionals com Masdanza, Burgos Nueva York, Certamen de Madrid, a més de rebre diferents Premis de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana, Premis Abril i recomanacions de la Red Nacional de Teatros. En l'any 2017 rep dues candidatures pel seu espectacle *Juana* en els premis MAX de les Arts Escèniques Nacionals.

Alhora, Noales exporta el seu segell a d'altres companyies de reconeguda reputació internacional, com Luna Negra Dance Theater (Chicago), TAKE Dance Company NY, Ballet de la Generalitat Valenciana, Rigolo Swiss Nouvelle Cirq, UNA Danza Joven (Costa Rica), Passerelles (Bèlgica), etc...

En la seva faceta de docent Noales coordina els cursos d'estiu DANSA PER A TOTS des de l'any 2006, i ha impartit cursos i tallers en el Centre Coreogràfic de València, la Sunny University de Nova York, el Festival Internacional d'Almada (Portugal), Festival dance a Lille (França), Universidad Mayor de Chile, UNA y UCR (ambdues a Costa Rica), UMH (Altea), UCAM (Múrcia), Anton Bruckner a Linz, etc.

Actualment és professora titular al Departament de Dansa Contemporània del Conservatori Professional de Dansa "José Espadero" d'Alacant, on de manera paral·lela a la seva producció artística, a l'any 2012 inicia la seva activitat en la gestió cultural amb la direcció del Festival Abril en Danza, que aquest any celebra la seva VI edició.

SUSANA GUERRERO

Artista visual. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València en las especialitats d'escultura i gravat (1996-7) i Doctora per la Universitat Miguel Hernández d'Elx (2013). Gràcies a beques de residència i producció en art ha ampliat els seus estudis a Grècia (1997), Mèxic (1998, 2000 i 2002) i Alemanya (2005), la qual cosa ha marcat el seu treball i pràctica artística, ja que imbuïda plenament de l'esperit de les seves mitologies, tradicions i llegendes, conviu amb elles, fent-les seves i expresant-se a través dels personatges i les històries que poblen les seves obres.

Professora de la Facultat de Belles Arts d'Altea, Universitat Miguel Hernández i Sotsdirectora de Tallers del Departament d'Art i Comunicació Visual, Institut Alicantí de Cultura Juan Gil-Albert.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS (selecció)

- 2017 Centre Cultural Espanyol a Miami. Museu d'Art Contemporani d'Elx.
- 2016 Thomas Jaeckel Gallery, New York. Museu d'Art Contemporani d'Alacant.
- 2013 Galeria de Arte Punto Rojo, Granada. Sala el Tragaluz, Granada. FESTIVAL MIRADAS DE MUJERES. Centro de Cultura Las Cigarreras, Alacant.
- 2011 Galeria el Viajero Alado, Lebrija, Sevilla.
- 2009 Àtrio Palau de la Música, València.
- 2008 Fundación ARTSUR, Madrid.
- 2006 Galeria Depósito 14, Madrid. Museu d'Art Contemporani, Elx.
- 2005 Espacio BOP, Madrid. Galeria Aural, Alacant.
- 2004 Kunstlerhaus, Munich, Alemanya. CAM, Elx, Alacant. Galeria Charpa, València.
- 2002 Galeria Punto y Línea, Oaxaca, Mèxic. Sala Mislata, Valencia. Centro 14, Alacant.
- 2001 Galeria Aural. Alacant. Galeria Dipòsit 19, Alacant.
- 2000 Galeria Casa del Lago, Bosque Chapultepec, Mèxic D.F. Casa Borda, Taxco, Guerrero, Mèxic.
- 1999 Sala Las Dehesillas, Leganés, Madrid.
- 1998 Casa Borda, Taxco, Guerrero, Mèxic.
- 1997 Centre Exposicions Atenes, Grècia.
- 1996 Galeria Tintorera, Xàbia, València.

També ha realitzat nombroses exposicions col·lectives en països com els Estats Units, Cuba, Marroc, Itàlia, Mèxic, La Índia, etc.

Del 18 al 20 de gener

Da capo

Da Capo es una expressió musical italiana que significa literalment “des del cap” i equival a repetir part de la partitura o l’obra completa des del principi.

L’any 2003 vaig compartir juntament amb Gustavo Ramírez Sansano un projecte comú, fruit de l’amistat i admiració professional per la força i autenticitat de seu llenguatge coreogràfic. Ambdós vivim en els 10 següents anys un llarg recorregut, creixem com a creadors mostrant cadascun, al llarg d’aquesta generosa i productiva carrera, la dansa que ens identificava. En el 2013 vam tornar a unir aquesta bicefàlia per tal de tornar a celebrar que seguim creant amb el mateix entusiasme, el mateix rigor i la mateixa obstinació. Res és casualitat. Tot passa per alguna cosa. Da Capo sorgeix en aquest moment, a modus de “tabula rasa” artística i vital. Una retrobada amb el principi, diferent mirada amb els mateixos ulls. Da Capo és un treball experimental, on compartim alfabet en la mateixa criatura, part d’un treball d’investigació creativa, on la fusió en la qual de dos Caps inquiets es troben en la mateixa partitura.

Asun Noales

Da Capo s’ha anat generant com un calidoscopi d’escenes, memòria i records, prismes que componen i encaixen en un viatge de plasticitat intangible, intentant transmetre amb la dansa allò que només se puede alcanzar con ella.

Siete bailarines, entre ellos Asun Noales, establecen un “tour de force” de auténtico virtuosismo del movimiento. Sin duda, una obra inteligente, de gran plasticidad pictórica, donde la hoja en blanco se llena de imágenes plásticas y notes musicales llenas de imaginación. Da capo es uno de esos fenómenos de la danza que fomentan la afición a las artes escénicas.

José Antonio Aguado, Diari de Terrassa

Ficha artística

Dirección Asun Noales

Coreografía Asun Noales y Gustavo Ramírez Sansano

Repetidor Kike Guerrero

Intérpretes Asun Noales, Saray Huertas, Diana Huertas, Carmela García, Alexander Espinoza, Sebastián Rowinsky, Rosanna Freda

Iluminación Juanjo Llorens

Escenografía OD

Música Varios autores

Fotografía Germán Antón

Management y distribución Amadeo Vañó

Producción OtraDanza

Residencia CCC L'Escorxador de Elche

.

Crítica Escena de la memòria, de Jordi Sora

lunes, 28 de septiembre de 2015

Centre Cultural Terrassa, 26 de septiembre del 2015

(Re)inicio

Hay una estética acusada, en el sentido fuerte de la palabra, de búsqueda de la belleza en este trabajo conjunto de Asun Noales y Gustavo Ramírez Sansano. Las suyas son carreras consolidadas, quizás menos conocidas como se debería entre nosotros, y diez años después de una primera colaboración entre ellos han gestado este retablo delicado. Como sugiere su título musical: volver de nuevo a tocar desde el inicio de la composición, como respuesta a los años pasados, conjurando el tiempo, siempre dispuestos a la repetición a la que obliga este arte. Nunca un inicio, está claro: es más bien un volver a empezar, a sabiendas de lo mucho que se ha aprendido en todo este camino.

Planteado como un collage, una sucesión de momentos, imágenes y recuerdos, permanece oculto su significado para el espectador. De hecho da igual: sabemos que dentro de cada fragmento de la coreografía se ha dispuesto una lógica invisible, de la que sólo su proyección en forma de gesto y movimiento implosivo de los bailarines nos llegará. Es un dejar arrastrar desde el escenario un polvo impregnado en el vestuario que se sacuden, bien como acto de arrogancia, como constancia del tiempo, o como esperanza frente a lo nuevo que ha de venir.

Cuenta la historia con la fortuna de un grupo de baile absorto en la cadencia de la pieza, repleto de juegos a dos, con los que hacen acontecer la imagen como sustancia: ahí está la magia de este espectáculo. En lo próximo. En lo cercano a lo espiritual. En el trabajo a ras de suelo, de pequeñas delicadezas bailadas, que la compañía Otra Danza defiende con holgura y al que los compañeros de la beca del proyecto GoDD dan cobertura como si se tratara de un único y cohesionado equipo. Sólo en algunos momentos se pierde esa tensión general, dispersándose un poco el ritmo general.

Y en el centro de “Da Capo”, más allá de esa construcción emocional que los coreógrafos han ideado, hay esa expresividad con la que bailan, esa comunicación a todo cuerpo, esas mil historias con las que se expresa lo verdadero -pero invisible a los ojos- y que conecta directamente con un antiguo, a veces denostado, pero no por ello menos real concepto de lo bello.

.....
P.D. Una vez publicada esta crítica, me apuntan que en esta ocasión no hubo participación de los bailarines becados, como decía el programa de mano, sino que todos forman parte de la compañía. En todo caso, ya no tan jóvenes promesas, bailan estupendamente junto a los más veteranos.

PRENSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorcio formado por

Con la colaboración

